

Warszawa, dnia 4 października 2013 r.

Poz. 796

**UCHWAŁA Nr 164
RADY MINISTRÓW**

z dnia 17 września 2013 r.

w sprawie ustanowienia programu wieloletniego „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych”

Na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 i 938) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się program wieloletni pod nazwą „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych”, zwany dalej „Programem”, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonawcą Programu jest Minister Obrony Narodowej.

§ 3. 1. Nadzór nad realizacją przedsięwzięć związanych z wykonywaniem Programu sprawuje Minister Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej dokonuje ocen realizacji poszczególnych przedsięwzięć oraz wielkości wydatkowanych środków budżetowych przeznaczonych na realizację Programu.

§ 4. 1. Program jest finansowany z budżetu państwa.

2. Ogólna kwota wydatków na realizację Programu w latach 2014–2022 wyniesie 91 500,3 mln zł.

§ 5. Minister Obrony Narodowej przedstawia Radzie Ministrów, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku, informację o realizacji Programu za rok poprzedni.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

Załącznik do uchwały nr 164 Rady Ministrów
z dnia 17 września 2013 r. (poz. 796)

PROGRAM WIELOLETNI

PRIORYTETOWE ZADANIA

MODERNIZACJI TECHNICZNEJ SIŁ ZBROJNYCH

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W RAMACH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH

WRZESIEŃ 2013 r.

PROGRAM WIELOLETNI „PRIORYTETOWE ZADANIA MODERNIZACJI TECHNICZNEJ SIŁ ZBROJNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W RAMACH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH”

Program wieloletni „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych” w przedkładanym materiale przedstawiony jest w układzie zadaniowym. Program ten będzie realizowany stosownie do postanowień ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.). Ponadto w dokumencie wskazano w szczególności określenie jednostki organizacyjnej realizującej Program lub koordynującej jego wykonanie, cel Programu, okres jego realizacji, łączne nakłady (z budżetu państwa), wysokość wydatków w roku budżetowym oraz w dwóch kolejnych latach, a także miernik określający stopień realizacji celu.

Program służy realizacji zadań Strategii Rozwoju Systemu Bezpieczeństwa Narodowego RP 2022, w której jako jedno z głównych działań służących realizacji celu 2 „Umocnienie zdolności państwa do obrony” wskazano „Zwiększenie nasycenia nowoczesnym uzbrojeniem i sprzętem wojskowym, w tym przez udział w programach międzynarodowych” poprzez realizację programów operacyjnych.

I. OGÓLNE PRZYCZYNY WPROWADZENIA PROGRAMU WIELOLETNIEGO

W celu realizacji postanowień ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, z późn. zm.), w resorcie obrony narodowej opracowany został „Program rozwoju Sił Zbrojnych RP w latach 2013–2022”, którego horyzont planistyczny dostosowany jest do cyklu planowania obronnego NATO¹⁾. Jednym z planów pochodnych do Programu jest „Plan Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych RP w latach 2013–2022”. Zakres rzeczowy programu wieloletniego „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych” wynika bezpośrednio z wyżej wskazanych dokumentów.

Zasadniczą jego część stanowią wydatki i zadania dotyczące wieloletnich programów operacyjnych, które mają najistotniejsze znaczenie dla procesu modernizacji Sił Zbrojnych RP i osiągnięcia określonych zdolności operacyjnych. Większość programów operacyjnych

---

¹⁾ W roku uchwalenia ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych RP (2001) w Sojuszu Północnoatlantyckim planowanie obronne realizowane było w 6-letnim cyklu planistycznym (o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy) i na taki okres przygotowany został pierwszy program rozwoju SZ RP (2001–2006). Począwszy od 2008 r., planowanie obronne w NATO realizowane jest w cyklu 10-letnim. Pierwszy program rozwoju SZ RP opracowany w takim horyzoncie planistycznym obejmował lata 2009–2018. Aktualnie obowiązuje Program rozwoju Sił Zbrojnych w latach 2013–2022 (na konieczność zachowania zgodności z zasadami planowania obronnego NATO, dla kolejnych okresów planistycznych objętych Programem, wskazuje art. 4 ust. 3 ustawy).

realizowana będzie z udziałem potencjału polskiego przemysłu obronnego. Należy zaznaczyć, iż harmonogram realizacji poszczególnych zadań obarczony jest dużym ryzykiem, związanym z procesem kontraktowania (zarówno na rynku krajowym, jak i zagranicznym), a także pozyskiwaniem technologii znajdujących się dopiero w fazie rozwojowej lub wymagającej transferu technologii do polskich przedsiębiorstw obronnych. Powyższe powoduje, iż faktyczne terminy realizacji zadań są trudne do precyzyjnego określenia i zaplanowania faktycznych płatności za poszczególne etapy realizacyjne, które są finansowane w ramach wydatków obronnych.

Celem ustanowienia niniejszego Programu jest zapewnienie elastycznego finansowania jego zadań, w tym zaciągania zobowiązań w poszczególnych latach jego realizacji, do wysokości łącznej kwoty wydatków określonych dla całego Programu, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, a w szczególności art. 136 i 173, oraz z aktami wykonawczymi do tej ustawy.

W Programie uwzględniono najistotniejsze zadania z obszaru modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP, ujmowane w ramach programów operacyjnych (zdefiniowanych w MON), i nadano mu nazwę „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych”. Po akceptacji Rady Ministrów Program ten zostanie ujęty w projekcie ustawy budżetowej na rok 2014.

Wydatki na realizację tego programu zaplanowano w horyzoncie 9 lat, zgodnie z zatwierdzonym „Programem rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2013–2022” (począwszy od 2014 r. – drugiego roku jego realizacji), chociaż faktyczne zakończenie procesu implementacji niektórych zadań znacznie wykracza poza ten horyzont.

I etap realizacji programu wieloletniego „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych” realizowany będzie w latach 2014–2016, to jest spójnie z metodyką opracowania „Programu rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2013–2022”, w którym okres realizacji podzielono na lata 2013–2016 oraz 2017–2022. Taki podział związany jest również z horyzontem planistycznym „Programu rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej”, który jest 10-letnim programem krocącym, a kolejne edycje 10-letnie opracowywane są co 4 lata. Konsekwentnie kolejny „Program rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” zostanie opracowany na lata 2017–2026.

W odniesieniu do charakterystyki zadań prezentowanych w Programie należy zaznaczyć, iż ich opis, z uwagi na postanowienia ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), został w dużym stopniu ograniczony, a dane o większej szczegółowości są dostępne zarówno dla komisji parlamentarnych, jak i instytucji rządowych w trybie niejawnym.

II. DIAGNOZA SYTUACJI W ZAKRESIE FINANSOWANIA POTRZEB OBRONNYCH

W ostatnich latach światowy kryzys finansowy, skutkujący znacznym spowolnieniem gospodarczym, a w konsekwencji zmniejszeniem wpływów budżetowych w większości państw Sojuszu Północnoatlantyckiego, wywarł znaczący wpływ na poziom zabezpieczenia potrzeb sił zbrojnych tych krajów, w tym także Polski.

Resort obrony narodowej, dotknięty w latach 2008–2009 znacznymi ograniczeniami finansowymi, wprowadził działania oszczędnościowe, które ukierunkowane zostały głównie na pełne zabezpieczenie wydatków osobowych, jak również wydatków na misje poza granicami kraju oraz utrzymanie minimalnych zamówień w przemyśle obronnym. Pomimo zawirowań budżetowych utrzymano stabilną formułę planowania wydatków obronnych Polski. Odnotowano także wzrost udziału wydatków majątkowych w ogólnym wolumenie wydatków obronnych, uzyskując w tym zakresie wzrost z poziomu 9,5% w 2001 r. do ok. 25,2% w 2014 r. Odzwierciedla to korzystne trendy w strukturze wydatków obronnych i pozwala na sprawną realizację stojących przed Siłami Zbrojnymi RP dwóch zasadniczych wyzwań: profesjonalizacji i modernizacji.

Stabilizacja wydatków obronnych możliwa jest dzięki ustawie o przebudowie i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, która zapewnia Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej stabilne zasady ustalania wartości wydatków obronnych. W oparciu o jej założenia opracowano kolejne edycje „Programu rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” (począwszy od 2001 r.) oraz wynikające z nich i będące ich uszczegółowieniem „Plany Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej”, tworząc warunki do tzw. przeskoku generacyjnego w zakresie pozyskiwanego uzbrojenia i sprzętu. Stały udział tych wydatków w wartości produktu krajowego brutto sprawia, że Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej są bezpośrednim beneficjentem rozwoju gospodarczego naszego państwa. Stabilna sytuacja ekonomiczna gwarantuje, że stopniowo zwiększa się skala nakładów w dziedzinach decydujących o jakościowej transformacji polskiego wojska. Udział wydatków obronnych w produkcie krajowym brutto jest najbardziej powszechnym, wręcz wskazywanym, jako referencyjny dla Sojuszu (zalecany na minimalnym poziomie 2%)²⁾.

Obecnie nie przewiduje się negatywnego wpływu kryzysu gospodarczego na możliwości rozwoju Sił Zbrojnych RP. Zakłada się, że w latach 2014–2022 wydatki obronne będą kształtowały się na poziomie nie niższym niż 1,95% produktu krajowego brutto (PKB) z roku poprzedniego, w tym wydatki na modernizację techniczną Sił Zbrojnych RP ok. 131,4 mld zł, które do 2022 r. planuje się ukierunkować przede wszystkim na podwyższenie stopnia nowoczesności uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

²⁾ Spośród europejskich krajów NATO w 2012 r. poziom zbliżony lub większy od 1,5% PKB roku planistycznego osiągnęły m.in.: Grecja, Wlk. Brytania, Turcja, Francja, Estonia, Portugalia, Chorwacja, Albania oraz Norwegia.

Gwarantem sukcesu realizacji planów modernizacyjnych jest zatem zapewnienie stałego źródła finansowania wynikającego z postanowień ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych RP³⁾.

Jednocześnie nowelizacja ustawy z dnia 12 kwietnia 2013 r. zakłada, iż w latach 2014–2023 na wyposażenie Sił Zbrojnych RP w środki obrony przeciwrakietowej w ramach systemu obrony powietrznej przeznaczają się corocznie wydatki budżetowe w części budżetu państwa „obrona narodowa” co najmniej w wysokości sumy corocznych przyrostów planowanych wydatków w tej części budżetu, nie mniej jednak niż 20% środków przeznaczonych na modernizację techniczną.

III. CEL PROGRAMU WIELOLETNIEGO

Proces modernizacji technicznej w latach 2013–2022 ukierunkowany został na podwyższenie stopnia unowocześnienia uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Kontynuowany jest wieloletni proces wymiany przestarzałego uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz modernizacji perspektywicznej techniki bojowej.

W trosce o utrzymanie potencjału bojowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i realizację zobowiązań sojuszniczych, główny wysiłek modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej został skupiony na merytorycznym i metodologicznym przygotowaniu poszczególnych przedsięwzięć, z jednoczesnym uwzględnieniem wymagań operacyjnych i pogłębionej analizy możliwości organizacyjnych, produkcyjnych i finansowych.

Zakłada się, że środki finansowe alokowane w Programie, niezrealizowane w danym roku budżetowym, zwiększą nakłady na Program w latach następnych. W obszarze modernizacji technicznej realizowanych jest 14 wieloletnich programów operacyjnych (programy wycinkowe dotyczące specyficznych obszarów) i wynikających z nich programów uzbrojenia. Programy operacyjne, jako element planowania i programowania rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, stanowią główną część mechanizmu zabezpieczenia potrzeb rozwoju systemów uzbrojenia i sprzętu wojskowego (UiSW) i wynikają z aktualnego potencjału bojowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Realizacja przyjętych kierunków i priorytetów modernizacji technicznej będzie miała istotne znaczenie dla utrzymania i rozwoju potencjału bojowego oraz zdolności operacyjnych Sił Zbrojnych RP. Zaplanowane zamierzenia odpowiadają potrzebom operacyjnym i uwzględniają nowe, profesjonalne struktury organizacyjne Sił Zbrojnych RP wynikające z przyjętych programów rozwoju, w wyniku czego zakłada się wzrost zdolności operacyjnych wojsk.

---

³⁾ Art. 7.1. Na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż 1,95% produktu krajowego brutto z roku poprzedniego, w tym majątkowe min. 20%.

IV. ZAŁOŻENIA PROGRAMU WIELOLETNIEGO

W ramach nakładów na modernizację techniczną w latach 2014–2022 na realizację programów operacyjnych wydzielono kwotę ok. **91 500,3 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 kwotę 15 937,1 mln zł). Pakiet programów operacyjnych obejmuje:

1. **System obrony powietrznej** – na osiągnięcie zdolności operacyjnej w zakresie zapewnienia osłony obiektów, centrów administracyjno-gospodarczych, wojsk w rejonach operacyjnego rozwinięcia i w trakcie połączonej operacji obronnej, w układzie narodowym i sojuszniczym. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **26 411,6 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 1 223 mln zł).

W ramach programu będą pozyskiwane m.in.:

- przeciwlotnicze zestawy raketowe średniego zasięgu WISŁA,
- przeciwlotnicze zestawy raketowe krótkiego zasięgu NAREW,
- samobieżne przeciwlotnicze zestawy raketowe POPRAD,
- przenośne przeciwlotnicze zestawy raketowe (ppzr) GROM/PIORUN,
- przeciwlotnicze systemy raketowo-artyleryjskie bliskiego zasięgu PILICA,
- zdolne do przerzutu trójwspółrzędne stacje radiolokacyjne SOŁA/BYSTRZA.

2. **Śmigłowce wsparcia bojowego, zabezpieczenia i VIP** – pozyskanie nowoczesnych śmigłowców dla Wojsk Lądowych, Sił Powietrznych, Marynarki Wojennej i Wojsk Specjalnych na osiągnięcie zdolności operacyjnej w zakresie działań aeromobilnych i wsparcia bezpośredniego wojsk, zabezpieczenia wykonywania zadań ratowniczych i transportowych oraz skutecznej i efektywnej realizacji bezpośredniej osłony przed okrętami podwodnymi i nawodnymi. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **11 561 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 2 684,1 mln zł). W ramach programu będą pozyskiwane m.in.:

- śmigłowce wielozadaniowo-transportowe,
- śmigłowce poszukiwawczo-ratownicze SAR,
- śmigłowce zwalczania okrętów podwodnych (ZOP),
- śmigłowce uderzeniowe,
- śmigłowce do przewozu pasażerów VIP.

3. **Zintegrowane systemy wsparcia dowodzenia oraz zobrazowania pola walki – C4ISR** – na osiągnięcie zdolności operacyjnej w zakresie zintegrowanych systemów wsparcia dowodzenia oraz zobrazowania pola walki – C4ISR. Celem programu jest osiągnięcie zdolności operacyjnej do skutecznego dowodzenia i kierowania Siłami Zbrojnymi RP w całym spektrum realizowanych misji. Przedmiotowy program integruje wszystkie narodowe zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania środkami walki oraz informatyczne systemy funkcjonalne (kadrowe, logistyczne, rozpoznania, zarządzania zasobami obronnymi, kierowania reagowaniem kryzysowym, finansowe itd.). Zdolność ta ma zabezpieczyć potrzeby

w zakresie dowodzenia w operacjach sojuszniczych i narodowych w czasie pokoju, kryzysu i wojny. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi ok. **5 720,6 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 2 024,9 mln zł). W ramach programu będą pozyskiwane m.in.:

- Zintegrowane Systemy Dowodzenia i Kierowania Środkami Walki, integrujące systemy rozpoznania, rażenia ogniowego i logistyki,
- Mobilne Moduły Stanowisk Dowodzenia,
- aparatury transmisyjne i teleinformatyczne,
- wozy dowodzenia i wozy dowódczo-bojowe oraz system monitorowania położenia wojsk własnych (BMS/BFT) w pododdziałach wyposażonych w KTO ROSOMAK,
- taktyczne systemy transmisji danych – standard LINK 16 i LINK 22,
- radiostacje programowalne (SDR) o wysokiej przepływności,
- rozwój i modernizacja systemu obrony przed cyberatakami,
- osiągnięcie zdolności do identyfikacji bojowej swój–obcy w standardzie Mark XIIA (mod 5) na wybranych platformach powietrznych, morskich i lądowych.

4. **Modernizacja Wojsk Pancernych i Zmechanizowanych** – osiągnięcie zdolności operacyjnej pododdziałów i oddziałów zmechanizowanych do prowadzenia działań w zmieniającym się środowisku pola walki. Celem programu jest zastąpienie w pierwszej kolejności wysłużonych i wyeksploatowanych wozów bojowych BWP-1 i czołgów rodziny T-72 nowymi opancerzonymi wozami bojowymi zbudowanymi w oparciu o uniwersalną modułową platformę gąsienicową (UMPG), która będzie również bazą dla gamy pojazdów specjalistycznych. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi ok. **8 648,2 mln zł**.

5. **Zwalczanie zagrożeń na morzu** – na osiągnięcie zdolności operacyjnej do zwalczania celów nawodnych, podwodnych i lądowych oraz zwalczania zagrożenia minowego. Wykonanie zamierzeń modernizacyjnych, które zostały przewidziane w programie operacyjnym, pozwoli na utrzymanie potencjału bojowego podsystemów rażenia okrętów nawodnych i podwodnych oraz podsystemu obrony przeciwminowej. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **13 755,5 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 2 928,1 mln zł). W ramach programu będą pozyskiwane m.in.:

- okręty podwodne nowego typu,
- nowoczesne niszczyciele min KORMORAN II,
- okręt patrolowy w wersji podstawowej ŚLĄZAK,
- okręty obrony wybrzeża MIECZNIK,
- okręty patrolowe z funkcją zwalczania min CZAPLA,
- okręt rozpoznania elektronicznego DELFIN,
- okręt wsparcia działań połączonych MARLIN,
- okręt ratowniczy RATOWNIK,
- pływająca stacja demagnetyzacyjna MAGNETO,
- nadbrzeżny dywizjon rakietowy Marynarki Wojennej (NDR MW),
- rakiety NSM dla NDR MW.

6. **Rozpoznanie obrazowe i satelitarne** – na osiągnięcie zdolności operacyjnej w zakresie rozpoznania obrazowego z bezzałogowych systemów powietrznych. Istotą programu operacyjnego w odniesieniu do szczebla taktycznego jest zwiększenie zdolności systemu rozpoznania w zakresie dozorowania obszarów zainteresowania, wykrywania, identyfikowania, precyzyjnego lokalizowania i śledzenia celów oraz oceny skutków uderzeń, a także monitorowania obszarów morskich i strefy tylnej własnego ugrupowania. Wdrożenie programu na tym szczeblu umożliwi m.in. efektywne wykorzystanie nowoczesnych systemów artyleryjskich pozyskiwanych dla Wojsk Lądowych. W odniesieniu do szczebla operacyjnego realizacja Programu ma zwiększyć zdolności rozpoznania na rzecz działań głębokich z możliwością natychmiastowych precyzyjnych uderzeń. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **2 550,9 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 757,7 mln zł). W ramach programu będą pozyskiwane m.in.:

- BSP mini oraz BSP mini pionowego startu,
- BSP krótkiego zasięgu oraz BSP pionowego startu krótkiego zasięgu,
- BSP średniego zasięgu,
- BSP klasy operacyjnej (MALE),
- utworzenie i wyposażenie Ośrodka Rozpoznania Obrazowego, który odpowiadać będzie za zarządzanie całym podsystemem rozpoznania obrazowego, zapewniając zdolność do przetwarzania i analizy danych obrazowych oraz prowadzenia kompleksowych ocen środowiska bezpieczeństwa, przy wykorzystaniu danych obrazowych pozyskiwanych z różnych systemów rozpoznawczych.

7. **Indywidualne wyposażenie i uzbrojenie żołnierza – TYTAN** – opracowanie nowoczesnego indywidualnego wyposażenia i uzbrojenia żołnierza – TYTAN pozwoli na stworzenie „żołnierza przyszłości”. Zapewni optymalną integrację nowoczesnych elementów uzbrojenia i wyposażenia żołnierzy, połączoną z profesjonalnym przygotowaniem i zarządzaniem działaniami bojowymi, co umożliwi uzyskanie przewagi w przyszłych działaniach bojowych oraz zminimalizowanie strat we wszystkich rodzajach działań bojowych. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **3 139,9 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 102,5 mln zł).

8. **Modernizacja Wojsk Rakietowych i Artylerii** – poprzez pozyskiwanie sprzętu artyleryjskiego i raketowego zapewniającego wsparcie ogniowe pododdziałów i oddziałów ogólnowojskowych. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **6 992,7 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 1 100,5 mln zł). W ramach programu pozyskiwane będą m.in.:

- moduły dywizjonowych 155 mm armato-haubic KRAB wraz z inteligentną amunicją,
- moduły dywizjonowych wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych HOMAR,
- moduły ogniowych 120 mm moździerz samobieżnych KTO-M120 RAK,
- radiolokacyjne zestawy rozpoznania artyleryjskiego LIWIEC,
- Zautomatyzowany Zestaw Kierowania Ogniem „TOPAZ” dla modułu ogniowego WR-40 LANGUSTA.

9. **Symulatory i trenażery** – ukierunkowane na poprawę efektywności i profesjonalizację systemu szkolenia. W ramach programu operacyjnego zostaną pozyskane m.in.: symulatory taktyczne pola walki, symulatory i trenażery strzelań, symulatory misji samolotów i śmigłowców oraz szkolenia personelu technicznego, symulatory i trenażery skażeń promieniotwórczych, chemicznych i biologicznych, trenażery inżynierskiego systemu minowania, mostów towarzyszących i maszyn inżynierskich, symulatory do szkolenia sanitarnego, trenażery do nauki jazdy, symulatory i trenażery skoków spadochronowych. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **1 052,1 mln zł** (w latach 2014–2016 – 701,1 mln zł).
10. **Samolot szkolno-treningowy AJT** – zmiany ilościowe i jakościowe w lotnictwie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP), w tym zwłaszcza wprowadzanie na wyposażenie Sił Powietrznych (SP) samolotu wielozadaniowego nowej generacji, spowodowały potrzebę przebudowy istniejącego systemu szkolenia lotniczego oraz uzupełnienia stanu techniki lotniczej o systemy i sprzęt pozwalający na realizację procesu szkolenia zapewniającego właściwe przygotowanie personelu latającego do wykonywania zadań na potrzeby sił zbrojnych. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **1 454,8 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 940 mln zł).
11. **Samoloty transportowe** – program operacyjny na osiągnięcie zdolności operacyjnej w zakresie uzupełnienia potencjału transportowego Sił Powietrznych oraz osiągnięcie narodowych zdolności do szkolenia podstawowego, zaawansowanego oraz taktycznego personelu latającego na samolotach transportowych. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **452,5 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 452,5 mln zł). W ramach programu zostaną zakupione kolejne samoloty transportowe C-295M oraz samoloty transportowe M-28.
12. **Kołowe Transportery Opancerzone ROSOMAK** – kontynuacja wyposażania brygad zmotoryzowanych w nowoczesne wozy KTO ROSOMAK, które stanowią będą wyposażenie elementów bojowych modułu oraz bazę (platformę) do zabudowania wersji specjalistycznych na potrzeby dowodzenia, rozpoznania, zabezpieczenia logistycznego, medycznego oraz wsparcia bojowego. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **7 862,7 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 2 772,1 mln zł).
13. **Przeciwpancerne pociski kierowane SPIKE** – pozyskanie zestawów PPK SPIKE zapewni osiągnięcie zdolności operacyjnej w zakresie rażenia środków pancernych i opancerzonych przeciwnika poza zasięgiem jego zasadniczych środków przeciwpancernych. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **416,2 mln zł** (w tym w latach 2014–2016 – 216,2 mln zł).

14. Rozpoznanie patrolowe – pozyskanie nowego uzbrojenia i systemów oraz ich integracja umożliwi kompleksowe i skoordynowane podejście do budowy zdolności pododdziałów rozpoznawczych w zakresie prowadzenia rozpoznania w bezpośredniej styczności w ugrupowaniu przeciwnika. Koszt programu **do 2022 r.** wynosi **1 481,6 mln zł** (w tym w latach 2015–2016 – 34,4 mln zł). W ramach programu będą pozyskiwane m.in.:

- lekkie opancerzone transportery rozpoznawcze,
- pojazdy rozpoznawcze dla pododdziałów dalekiego rozpoznania,
- mobilne bezzałogowe pojazdy rozpoznawcze,
- informatyczny system zbierania, analizy i dystrybucji informacji od wszystkich elementów ISTAR (rozpoznania patrolowego, dalekiego, elektronicznego, obrazowego i osobowego),
- zautomatyzowany system zbierania, gromadzenia, przetwarzania i dystrybucji wiadomości rozpoznawczych otrzymywanych od elementów dalekiego rozpoznania.

w cenach bieżących (w mln zł)

Lp.	Nazwa programu operacyjnego	2014	2015	2016	2017-2022	Razem
						2014-2022
<i>[mln zł]</i>						
	Ogółem program wieloletni <i>(programy operacyjne)</i>	3 483,5	5 452,1	7 001,5	75 563,2	91 500,3
1.	System Obrony Powietrznej*)	152,0	457,2	613,8	25 188,6	26 411,6
2.	Śmigłowce wsparcia bojowego, zabezpieczenia i VIP	141,0	1 018,2	1 524,9	8 876,9	11 561,0
3.	Zintegrowane systemy wsparcia dowodzenia oraz zobrazowania pola walki - C4ISR	403,8	840,4	780,7	3 695,7	5 720,6
4.	Modernizacja Wojsk Pancernych i Zmechanizowanych				8 648,2	8 648,2
5.	Zwalczanie zagrożeń na morzu	845,8	1 232,3	850,0	10 827,4	13 755,5
6.	Rozpoznanie obrazowe i satelitarne	60,2	346,5	351,0	1 793,2	2 550,9
7.	Indywidualne wyposażenie i uzbrojenie żołnierza - TYTAN	40,0	40,0	22,5	3 037,4	3 139,9
8.	Modernizacja Wojsk Rakietowych i Artylerii	319,2	309,4	471,9	5 892,2	6 992,7
9.	Symulatory i trenażery	205,0	183,8	312,3	351,0	1 052,1
10.	Samolot szkolno-treningowy AJT	240,0	300,0	400,0	514,8	1 454,8
11.	Samoloty transportowe	452,5				452,5
12.	Kołowe transportery opancerzone ROSOMAK	607,8	609,2	1 555,1	5 090,6	7 862,7
13.	Przeciwpancerne pociski kierowane SPIKE	16,2	100,0	100,0	200,0	416,2
14.	Rozpoznanie patrolowe		15,1	19,3	1 447,2	1 481,6

*) Obejmuje również nakłady na wyposażenie Sił Zbrojnych RP w środki obrony przeciwraкетowej w ramach systemu obrony powietrznej (na które corocznie przeznaczają się wydatki budżetowe w części budżetu państwa „obrona narodowa” co najmniej w wysokości sumy corocznych przyrostów planowanych wydatków w tej części budżetu, nie mniej jednak niż 20% środków przeznaczonych na modernizację techniczną).

V. UJĘCIE PROGRAMU WIELOLETNIEGO W KATALOGU BUDŻETU ZADANIOWEGO

Program wieloletni będzie realizowany w ramach:

- funkcji „11. Bezpieczeństwo zewnętrzne i nienaruszalność granic”,
- zadania „11.1. Utrzymanie i rozwój zdolności operacyjnych Sił Zbrojnych RP”.

Celem zadania jest zwiększenie zdolności operacyjnych Sił Zbrojnych RP oraz podwyższenie stopnia nowoczesności uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Cel ma zostać osiągnięty poprzez realizację zadań rzeczowych (w obszarze modernizacji technicznej SZ) wpływających na utrzymanie i rozwój poszczególnych zdolności operacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. W celu monitorowania stopnia realizacji zadania używane będą 2 mierniki:

- 1) miernik % ujęty w ustawie budżetowej, określający stopień realizacji Programu w roku budżetowym oraz corocznie w okresie realizacji Programu;
- 2) miernik opisowy, w ramach którego, przedstawiony zostanie zakres rzeczowy realizacji zadań, stosownie do postanowień ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (dostępny również dla komisji parlamentarnych, jak i instytucji rządowych w odrębnym trybie).

Osobą funkcyjną w resorcie Obrony Narodowej odpowiedzialną (współodpowiedzialną) za planowanie zadań/podzadań/działań, określenie celu zadań/podzadań/działań, zdefiniowanie miernika i wskazanie jego wartości bazowej/docelowej, monitorowanie ich realizacji oraz ocenę wykonania będzie Szef Sztabu Generalnego WP.

VI. SYSTEM REALIZACJI PROGRAMU WIELOLETNIEGO

1. Zakres realizacji programu wieloletniego „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych” jest spójny z niżej wymienionymi dokumentami resortowymi:
  - a) „Program rozwoju Sił Zbrojnych RP w latach 2013–2022”,
  - b) „Programy operacyjne. Edycja 2012”.
2. Podmiotami wykonawczymi w zakresie zadań ujętych w programach operacyjnych i programach uzbrojenia, stosownie do właściwości, na podstawie przepisów wewnątrznie obowiązujących są:
  - a) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego – w zakresie osiągania zdolności operacyjnych oraz planowania środków finansowych na realizację programów operacyjnych, w uzgodnieniu z Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej do Spraw Uzbrojenia i Modernizacji, Dyrektorami programów operacyjnych i Dyrektorem Departamentu Budżetowego;
  - b) Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej do Spraw Uzbrojenia i Modernizacji – w zakresie zapewnienia realizacji programów uzbrojenia;
  - c) Dyrektorzy programów operacyjnych – w zakresie zarządzania programami.